

Pořekadla

Wabi Daněk

G **H7**

1. Rád bych se zeptal těch, kteří vědí,
Emi **C**
proč místo zlatem platíme mědí,
G **D**
proč nejsme bílí a proč jsme jen šedí,
C **D** **G Emi**
ti, co chytrou kaši jedí,
C **D** **G C G**
určitě mi odpovědí:

C **Hmi**

R: Že z nouze si žijem a milujem z nouze,
H7 **Emi** **C**
zpíváme málo a kecáme dlouze
G **D**
a tváře si myjem v blátivý strouze,
C **D** **G Emi**
když se čistá nesežene
C **D** **G C G**
ani v lese u pramene.

2. Tak dlouho se džbánem, až ucho upadne,
jablko od stromu daleko nepadne,
než holub na střeše, líp vrabec v hrsti –
– tohle mi jde proti srsti,
zatraceně proti srsti.

R: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
zpíváme málo a kecáme dlouze
a tváře si myjem v blátivý strouze,
když se čistá nesežene,
nesežene, a ne že ne.

3. Řekni mi, holka, čí je to vinou,
že ty chceš jiného, on zase jinou,
čím je to daný, že ti praví se minou,
ti nepraví že se berou,
potom se div nesežerou.

R: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
zpíváme málo a kecáme dlouze

a tváře si myjem v blátivý strouze,
když se čistá nesežene,
je to pravda, a ne že ne,

C **D** **G Emi**

že cesty už jsou vychozené

C **D** **G Emi**

a uzené je vyuzené

C **D** **G Emi**

a pivo dobře vychlazené,

C **D** **G Emi**

žádná nouze vlastně není,

C **D** **G C G**

tak načpak tohle pozdvižení?

